

end dem, vi have været Vidne til. Det er altjaa Ministeriets. Seir i denne Omgang, Ministeriets Seir med sin Grundlov; det har hævdet sine Principer om Magtfordelingen, og Magtfordelingen er efter Ministeriets Praxis den, at der i Virkeligheden Intet er tilbage for Folkethinget. Lige overfor dette kan jeg ikke skjønne rettere, end at Udholdenhed og Modstand mod dette Ministerium, som har stillet sig selv udenfor Grundloven, saaledes at det ikke mere ved noget Votum kommer indenfor igjen, vil absolut føre til Folkethingets Seir. Og hvad vil det da sige? Det vil jo ikke sige Andet end en Anerkjendelse af Folkethingets Ret efter Grundloven, en Anerkjendelse af, at provisoriske Finantslove ere utilstedelige efter Grundloven; Smaa-provisorierne og alt det Andet taler jeg ikke om. Dette naae vi kun, naar et Ministerium, der handler som dette, falder paa sine Gjæringer om kortere eller længere Tid, og saa vil der ikke let kunne komme et Ministerium, der gjør Følgekab, der vil ind paa den Vej, hvor man veed, at Sporene vende ad Graven til. Naar derimod det Modfatte skulde indtræde, at Ministeriet seirer, saa veed man, hvorledes Befolkningen, hvorledes Folkethinget skal tages, hvad Løn der kan ventes, naar et Ministerium af og til bryder ud og selv gjør, hvad det ikke kan faae bevilget af og udrettet med Rigsdagen. Det vil med andre Ord sige, at vi da ogsaa fremtidig maa vente at faae Regjeringer, som ikke respectere Grundlovens klare Bestemmelser, saaledes som de ere givne og forstaaede, lige indtil Professor Magen opfandt den Theori, som Ministeriet Estrup har sat i Praxis. Vi kunne hørt fra Grundloven, som den er givent og altid før har været anvendt, Noget, hvorom vi her i Salen i Fjor, selv fra Høires Side, havde et meget vægtigt Vidnesbyrd. Derfor gjælder det nu at holde ud; derfor siger jeg, at saa længe Ministeriet staar udenfor Grundloven, kan jeg ikke være med til, og 10 Gange mindre nu, end jeg kunde i 1877, at føre det ind paa Lovens Grund igjen. Mine Udtalelser her betyde kun en personlig Udtalelse. I den nuværende politiske Situation har den, i alt Fald indenfor disse 4 Vægge, kun liden Vægt, thi den politiske Stilling her i Dieblicket er jo saaledes, at baade Høire og Venstre ere enige om at lade Ministeriet staa. Den Udtalelse, der før er fremfat her — jeg kan bruge Ordet — hørt med Ministeriet, er faktisk forandret til: Vi forlange ikke, Ministeriet skal gaa. Jeg erkjender, at denne Stilling her i Salen er ved Begyndelsen af denne Forhand-

ling fuldstændig klar. Det er sagt, at det er det Samme, som der blev sagt i Fjor. Men dertil maa jeg for mit Bedkommende sige nei. Forhandlingen var en Angrebskrig mod Ministeriet, oppositionel i sin Karakter. Finantsbehandlingen var ikke sigtet paa, at dette Ministerium skulde have en Finantslov. Saaledes maatte jeg opfatte det, og jeg har Ret til at opfatte det saaledes. Jeg tror, at paa Valgdagen den 28de Januar blev der ikke fra en eneste Valgtribune, i alt Fald ikke mig bekendt, udtalt eller givet Antydning af, at man vilde give dette Ministerium en Finantslov. At der herskede en saadan Stemning i Oppositionen paa dette Punkt, blev mig først bitterligt i den sidste Halvdel af Mars Maaned i Fjor ved de bekendte Underhandlinger, som indledes af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Tvermoes) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Redreborg), og jeg indbrømer nu, at Oppositionen staar saaledes, som det efter min Formening klart er fremsat af den ærede Ordfører (Holstein), at man vil forhandle om en Finantslov, og kan man blive enig om Indholdet af den, saa lige saa godt eller om ikke lige saa godt saa dog saa vel give den til dette Ministerium som til et andet. Deri ligger en fuldstændig Anerkjendelse af, at man forlanger, ikke at Ministeriet skal gaa. Dette betragter jeg som en ny Politik fra Oppositionens Side, men jeg er kritiserer den ikke i dette Dieblit; kun er der ikke min personlige Der kan være meget Væsentligt imellem Ministeriet og Folkethinget, der kan være meget Væsentligt imellem de to Sider af Folkethinget, Høire og Venstre, der kan være mange Vanfæligheder som maaske endnu ikke lade sig overvinde, skjøndt de ere godt forberedte dertil, men det staar fast: Folkethinget vil forliges om en Finantslov til det nuværende Ministerium. For saa vidt man kan enes om Enkelthederne i den Henseende, staar altjaa i den nu begyndte Forhandling det nuværende Ministerium for Folkethinget paa samme Maade som et hvilket som helst andet Høireministerium lige overfor Oppositionen i Halvtredserne eller Tredserne, som Ministeriet Holstein og Jonnesbech i Begyndelsen af Halvfjerdserne. Det kan faae en Finantslov, hvis vi kunne enes om Indholdet. Her er Vanfælighederne naturligvis flere, fordi Ministeriet har nogle provisoriske Børn, som skulde dræbes under denne Forhandling. Naar, det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, skjøndt jeg holdt mere af, at Faderen, hvis han befindes skul-